

ДЪДО И МЕЧКА

Замръкна дъдо
въ гора горица,
срещна го пуста
мечка стръвница.
— Добра ти вечерь,
старо патило!

Отвърна дъдо:
— Зло те убило,
та ми безъ време
колата спирашъ,
колата спирашъ
и ме задиряшъ!

— Не те задирямъ,
старо патило,
току да срѣщамъ
най ми е мило
въ гори, балкани

стари дървари.
Тъ ми сж, братко,
вѣрни другари.
Подъ тия буки
и сѣнки гжсти,
съ тѣхъ да вечерямъ
агнета тлъсти.
Ако се плашишъ,
добра ти слука,
ето ти друма,
карай отъ тука!
Богъ да ти дава
здраве съ колата,
ниви до поясъ,
пари въ торбата!
И азъ си имамъ
древни дечица,
ако съмъ пуста
мечка стръвница.

И. Стубель